

til Ejendomsskyld, bliver Ejendommens Værdi, forinden Skylddokumentet kan endeligt tinglyses, paa Statskassens Bekostning at fastsætte af Vurderingsmyndighederne, hvorved Prisforholdene ved 8. almindelige Vurdering pr. 1. Oktober 1936 lægges til Grund, medens i øvrigt Reglerne for Omvurdering til Stempelefterretning finder Anvendelse. Anser Ejeren, en foreliggende Vurdering til Ejendomsskyld for at være for lav, kan han paa tilsvarende Maade, men paa egen Bekostning, begære Ejendommen vurderet. Nedsættes en saadan Vurdering af højere Vurderingsmyndighed, sendes direkte Meddelelse herom til vedkommende Tinglysningsdommer; Gæld, der er anmeldt til Tinglysning, inden Meddelelsen er kommet frem til Tinglysningsdommeren, berøres ikke af saadan Nedsættelse.

For Landbrugsejendomme, der pantsættes med Besætning og Inventar, forhøjes Laanegrænsen med 100 pCt. af den ved Skatteansættelsen for Skatteaaret 1941—42 ansatte Værdi af Ejendommens *Besætning og Inventar*. Attest herom udstedes af Kommunens Ligningsmyndighed uden Udgift for Ejeren og forelægges Tinglysningsdommeren ved Skylddokumentets Anmeldelse til Tinglysning. Foreligger Skatteraadets Ansættelse ikke, lægges den foreløbige Ansættelse til Grund. Er Ejendommens Tilliggende efter Udløbet af det Regnskabsaar, der ligger til Grund for Skatteansættelsen, forandret ved Bortsalg eller Tilkøb af Jord, eller har Ligningsmyndigheden af særlige Aarsager ikke Oplysning om Værdien af Ejendommens Besætning og Inventar ved nævnte Skatteansættelse, skal Ligningsmyndigheden meddele dette og angive, hvad der efter Ligningsmyndighedens Skøn vilde være den normale, skatteansatte Værdi af Besætning og Inventar for en Ejendom som den pantsatte ved Skatteansættelsen for Skatteaaret 1941—42. Dette Beløb lægges da til Grund for Forhøjelsen af Laanegrænsen.

Saafernt kun en Del af vedkommende Ejendom er noteret som Landbrugsejendom i Henhold til Lov Nr. 106 af 3. April 1925 om Landbrugsejendomme, betragtes Ejendommen dog ved Anvendelsen af Reglerne i Stk. 4 og 5 som Landbrugsejendom i sin Helhed, naar den udelukkende eller dog overvejende anvendes til Frembringelse af Landbrugs- eller Havebrugsprodukter eller til Frugt- eller Frøavl, medens